

ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Σκηνικό : Υπόγειο. Γύρω τραυματίες και γυναικόπαιδα.

Πρόσωπα : Χρήστος Καψάλης (γερο-πρόκριτος)

Παπα-Θανάσης

Λένω, Κατίνα , Μαριγώ , Βαγγέλιώ , Νικολιός , Χρηστάκης ,

Τούρκος 1^{ος} , Τούρκος 2^{ος}

(Ακούγεται κλάμα μωρού)

ΛΕΝΩ : Σςςςςς, ησύχασε μωρέ σκασμένο...Τι να σε ταΐσω ; Έξι μέρες έχω να βάλω φαΐ στο στόμα μου.

ΚΑΤΙΝΑ : Κοντεύει ένας χρόνος που είμαστε σ' αυτό το χάλι. Κουράστηκε η ψυχή μου. Δεν αντέχω άλλο πια.

ΜΑΡΙΓΩ : Τους πρώτους μήνες έσπαγε τον κλοιό ο καπετάν Μιαούλης. Όλο και κάτι πέρναγε από φαΐ μέσα στο Μεσολόγγι .

ΒΑΓΓΕΛΙΩ : Από τότε που χάσαμε τα δυο νησάκια , το Βασιλάδι και τον Ντολμά , πάει κι αυτή η πολυτέλεια. Εφόδιο δεν πέρασε μέσα ούτε για δείγμα.

ΛΕΝΩ: Προχθές είδα ένα σπουργίτι, κάτι είχε βρει στο χώμα και τσιμπολογούσε . Πόσο το ζήλεψα...

ΚΑΤΙΝΑ : Ποιος να το περίμενε ότι θα ζηλεύαμε τα πουλιά ;

ΜΑΡΙΓΩ : Πάνε τρεις μήνες που φάγαμε τα σκυλιά του παππού. Από τότε έχω να δω κρέας.

ΒΑΓΓΕΛΙΩ : Τυχεροί όσοι τρυπώνουν στους υπόνομους και πιάνουν κανένα

ποντίκι.

ΛΕΝΩ :Τούτα δω , τα δικά σου , κάτι κατάφεραν προχθές.

ΚΑΤΙΝΑ : Ναι , έπιασαν μια γάτα. Πότε την έσφαξαν , πότε την έγδαραν και την έψησαν , χαμπάρι δεν πήρα.

ΜΑΡΙΓΩ : Παιδιά είναι . Το 'χουν ανάγκη περισσότερο από μας το φαΐ.

ΛΕΝΩ : Μ' όλα τα βάσανα ξεχάσαμε και τις γιορτές .

ΜΑΡΙΓΩ : Μεγαλοβδομάδα έχουμε .

ΛΕΝΩ : Νηστεία όνομα και πράγμα .

ΒΑΓΓΕΛΙΩ : Πρέπει να 'ρχεται ο γερο-Καψάλης με τον παπα-Γιώργη.....

(Μπαίνει ο γερο-πρόκριτος με τον παπά, ξυπνούν και τα παιδιά)

ΛΕΝΩ : Καλώς τους γέροντες . Τι χαμπέρια μας φέρνετε απ' όξω , μωρέ;

ΠΡΟΚ : Συναχτήκαμε οι προεστοί τα χαράματα. Εξετάσαμε την κατάσταση και είδαμε ότι δεν πάει άλλο. Βοήθεια δε φαίνεται από πουθενά. Αποφασίσαμε να κάνουμε έξοδο. Σε τρεις μέρες . Ανήμερα την Κυριακή των Βαΐων, στις 11 του μήνα.

ΠΑΠ : Όσοι είναι γεροί και μπορούν να τρέξουν θα χωριστούν σε τρεις ομάδες. Μπροστά οι πολεμιστές , στη μέση τα γυναικόπαιδα και πίσω αυτοί με το λιγότερο κουράγιο , να βρουν το δρόμο ανοιχτό.

ΚΑΤΙΝΑ : Εγώ θα πάω , είμαι νέα , έχω και τα παιδιά. Θα τα πάρω και θα δοκιμάσουμε . Έτσι κι αλλιώς χαμένοι είμαστε κι εδώ.

ΜΑΡΙΓΩ : Εγώ δεν το κουνάω από δω. Είμαι γριά πια, δε με βαστούν τα πόδια μου. Δεν έχω κι άλλον στον κόσμο , θα περιμένω εδώ τη μοίρα μου κι ότι αυτή μου ' χει γραμμένο.

ΒΑΓΓΕΛΙΩ : Κι εγώ με το πόδι σακατεμένο απ' τη γάγγραιναούτε ως την πύλη δεν θα μπορέσω να πάω.

ΠΡΟΚ: Κι εγώ με τον παπα-Γιώργη θα μείνουμε εδώ μαζί σας . Ούτε εγώ το παρατάω το Μεσολόγγι .

ΠΑΠ : Ότι είναι θέλημα θεού θα γίνει !

Παιδί 1 : Εμείς θα πάμε καπετάνιο. Έχουμε κουράγιο , θα βοηθήσουμε και τη μάνα μας.

Παιδί 2 : Θα τα καταφέρουμε , είμαστε γρήγοροι στα πόδια.

ΠΡΟΚ: Να πάτε να βρείτε τον καπετάν Γιάννη τον Γκούρα. Πείτε του ότι σας στέλνω εγώ , να σας βάλει σε καλό σημείο στην πορεία . Και να ακούσετε προσεχτικά ότι σας πει.

Παιδί 1 : Πάμε Χρήστο.

(Φεύγουν απ' τη σκηνή . Τρεις μέρες μετά)

Παιδί 2 : Έρθε η ώρα γέροντα . Απόψε είναι η βραδιά.

Παιδί 1 : Σήκω μάνα , φεύγουμε.

ΚΑΤΙΝΑ : Να πάρω μερικά πράγματα;

ΛΕΝΩ : Ας τα πράγματα Κατίνα , το βάρος δε θα σε ' φελήσει. Μα κάνε μου τη χάρη , σε ξορκίζω σ' ότι έχω ιερό. Πάρε τούτο το βυζανιάρικο , μπας και γλιτώσει η ψυχούλα του το τούρκικο χαντζάρι.

ΒΑΓΓΕΛΙΩ : Να πάρε και τούτον το σταυρό ,έτσι για φυλαχτό. Είναι ολόχρυσος , δώρο γαμήλιο του άντρα μου .

ΜΑΡΙΓΩ : Την ευχή μου να' χετε.

ΠΡΟΚ : Ελάτε εδώ , ορέ λιανοπαίδια. Πάρτε τα κουμπούρια μου μωρέ, σ'

εμένα είναι άχρηστα. Να τα

Προσέξτε. Να σημαδεύετε καλά και να μη χαλάτε χωρίς λόγο τα βόλια σας .

ΠΑΠ : Να σας ευλογήσω κι εγώ μωρέ.

(Λέει μια ευχή στα γρήγορα, φιλιούνται σταυρωτά και βγαίνουν από τη σκηνή . Σε λίγο ακούγεται φασαρία και τουφεκιές , δυνατές φωνές .)

ΠΑΠ : Άρχισε το πανηγύρι. Θεέ μου κάνε να πάνε όλα καλά...

(Προσεύχονται σιωπηλά .Ξαφνικά μια φωνή : «Οπίσω μωρέ , οπίσω »και μετά από λίγο ουρλιαχτά μαζί με κλάματα)

ΠΡΟΚ : Κάτι δεν πάει καλά...

ΠΑΠ : Ακούγονται κραυγές από γυναικόπαιδα...

ΛΕΝΩ : Παναγιά μου , βόηθα...

(Μπαίνει λαβωμένο το Παιδί 1)

Παιδί 1 : Προδοσία καπετάνιο, μας έφαγαν τα σκυλιά...αχ, Θεούλη μου...

(Ξεψυχάει)

ΜΑΡΙΓΩ : Πάει το άμοιρο....

ΛΕΝΩ : Πάει και το καημένο το παιδάκι μου ...

ΑΝΝΙ : Δε θα αργήσει κι σειρά μας. Ποιος θα κρατήσει τώρα τους άπιστους;

ΛΕΝΩ : Κάλλιο να πεθάνω , παρά να πέσω ζωντανή σε χέρι τούρκου.

ΜΑΡΙΓΩ :Κι εγώ την ίδια γνώμη έχω.

ΠΡΟΚ : Ζωντανοί δεν πιανόμαστε. Θα βάλω φωτιά στο μπαρούτι.

ΠΑΠ : Έτσι πρέπει. (Πάει προς το παράθυρο)

ΒΑΓΓΕΛΙΩ : Γέροντα , βλέπεις τίποτα εκεί έξω;

ΠΑΠ : Φωτιές παντού . Σκοτώνουν ότι κινείται. Δε θα αφήσουν τίποτα όρθιο. Ως εδώ ήταν λοιπόν το Μεσολόγγι...

ΛΕΝΩ : Ακούγεται ποδοβολητό απ' έξω.

ΠΡΟΚ : Έφτασαν κιόλας τα σκυλιά.

ΠΑΠ : Πάρε τη δάδα μπαρμπα-Χρήστο και τράβα κατά τη μπαρούτη.

ΜΑΡΙΓΩ : Δώσε φωτιά γέροντα...

ΒΑΓΓΕΛΙΩ : Ούτε μια ψυχή ζωντανή στα χέρια τους !

ΛΕΝΩ : Γρήγορο Θάνατο για όλους μας.

ΠΑΠ : Περίμενε μόνο λίγο να μπουν μέσα , να πάρουμε μερικούς μαζί μας . Θε μου συχώρα με για τούτα τα λόγια μου.

(Μπαίνουν δυο Τούρκοι)

ΤΟΥ 1: Ελάτε εδώ , έχει τρυπωμένους κάμποσους γκιαούρηδες .

ΤΟΥ 2: Σφάξτε ορέ όσους μπορείτε. Ούτε ένας ζωντανός.

(Ο γερο- Χρήστος ανάβει το μπαρούτη)

ΠΡΟΚ : Σ'χώρα με Παναγιά μου !

ΠΑΠ : Κουράγιο αδέρφια , είναι κοντά ο Παράδεισος

ΤΟΥ 1 : Πίσω , μωρέ , θα μας τινάξει στον αέρα ο άπιστος.

ΤΟΥ 2 : Αλλάχ , Αλλάχ...

ΠΡΟΚ : Φωτιά ορέ....

(Ακούγεται δυνατός κρότος και βγαίνει καπνός.)

ΑΥΛΑΙΑ